

RADYODA SEÇİM KONUŞMASI II

Genel seçim kampanyasının son radyo konuşması, 4 Haziran 1977.

İşçi, Köylü, Emekçi, Tüm Yurtsever Kardeşlerim,

Seçim kampanyası dönemi bugün sona eriyor. Bizler, Türkiye İşçi Partisi olarak, bu seçim döneminde işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza karşı sorumluluk ve görevlerimizi yerine getirmenin rahatlığı ve mutluluğu içindeyiz. Seçim mücadelesini, uzun, soluklu, sabırlı, fakat aynı zamanda umut dolu sınıf mücadelemizin bir parçası olarak değerlendirdik. Milliyetçi Cephe iktidarının tüm baskı ve engelleme çabalarına rağmen, işçi sınıfımız ve emekçi halkımıza karşı yükümlülüğümüzü yerine getirdik.

Türkiye İşçi Partisi, emperyalist güçlerin ve işbirlikçi yerli büyük sermayenin isteği üzerine seçimlerin dört ay önceye alındığına parmak bastı. Partimizin yapmış olduğu bu tesbit ve açıklamalar, bugün daha da doğrulanmış olarak karşımızdadır. Türkiye kapitalizmi, büyük sermaye sınıfı sonbaharı bekleyemeyecek kadar sıkıştılar. Döviz sıkıntısı, para, kredi dar boğazları, büyük sermayedarları ve onların iktidarını yeni ve acil tedbirler almaya zorluyordu. Son bir ay içinde sermaye örgütlerinin sözcüleri, basının renkli sayfaları hep acil ve yeni tedbirlerden söz edip durdu. Halk kitlelerinin sırtına yeni yükler bindirecek bu tedbirlerin seçim öncesinde alınamayacağını bildikleri için dış ve iç büyük sermaye erken seçime zorladı; AP ile CHP de kabul ettiler. Emperyalizm ve işbirlikçi sermayedarlar, seçimlerden sonra hangi parti veya partiler koalisyonu hükümete gelirse gelsin, bunların gerçekleştirilmesini sağlayacaklardır.

Şimdi, seçim günü gelmeden bu gerçekler daha fazla gizlenemeyerek ortaya çıktı. Türkiye'ye kredi verebilecek dış kuruluşların başını çeken Uluslararası Para Fonu, Türkiye için bir tedbirler programı hazırlamaktaymış. Türkiye'ye, kredilerin verilmesi bu programın kabulü ve uygulanması şartına bağlanıyor. Türk parasının değerinin düşürülmesi, İktisadi Devlet Teşekküllerinin ürettikleri mallara zamlar, kalkınma hızının düşürülmesi Türkiye'ye sunulan "programın" ana unsurlarıdır. Bunun sonucunda da, hem hayat pahalılığının, hem işsizliğin artması var.

Çok dikkat çekicidir ki, seçim kampanyası boyunca ne AP, ne CHP, ne MSP, ne de diğerleri bu acı gerçeklere, kapıya gelip dayanmış bu sorunlara hiç temas etmediler. Artık eskisi gibi enflasyonu önleyeceklerini, ucuzluk getireceklerini, işsizliği ortadan kaldıracıklarını vaadedemiyorlar. Bu konularda ne bir ses, ne bir nefes.

Halkımızı iki bin yılının hayalleri ile avutmaya çalışan Demirel "CHP 1977 Türkiye'sini üç ay bile yönetemez" diyerek Türkiye'nin yönetilemez bir duruma geldiğini dolaylı olarak kabul etmiş oldu. AP Genel Başkanı ve sözcüleri radyodan sürekli ülkenin dertlerini saymak zorunda kaldılar. Ülkenin dertleri son bir ay içinde ortaya çıkmamıştır. Ülkenin dertlerinden Türkiye'yi her biri yirmi yedişer yıl

yönetmiş olmakla övünen AP ve CHP sorumludur.

Demirel Türkiye'yi yönetemeyeceğini, ileri sürdüğü isteklerle de itiraf etme durumunda kalmıştır. Anayasa'da yeni değişiklikler istemesi, Anayasa Mahkemesi ve Danıştay'ın yetkilerinin yeniden kısılmasını, Polis teşkilatının genişletilip güçlendirilmesini istemesi bunu göstermektedir. Bu istekleri ile Türkiye'yi ancak, demokratik hak ve özgürlükleri daha da baskı altına alarak, şiddet uygulamalarını artırarak yönetebileceğini kabul etmektedir. Demirel ergeç, Türkiye'nin demokratik hak ve özgürlükler kaldırılarak, faşizm tırmandırılarak yönetilemeyeceğini, işçi sınıfımızdan ve emekçi halkımızdan öğrenecektir. Türkiye İşçi Partisi'nin yürüttüğü mücadeleyle öğrenecektir.

"Köy" ve "halk kesimi" hayalleri ile köy ve kent emekçilerini avutmaya çalışan CHP'nin, Türkiye kapitalizmini Haziran seçimlerine zorlayan dar boğazlarla ilgili söyleyecek hiç bir sözü yoktur. Bekleyen dertleri çözmek için CHP'nin "geniş uzmanlar kadrosunun çalışmalar yaptığı" açıklanmıştır. Fakat CHP Genel Başkanı, uzmanlar kadrosunun çalışmalarından yalnızca, bir acil tedbir olarak, hayvancılığın teşvik edilip geliştirilmesini göstermiştir. Başbakanlık yapmış ve başbakanlığa talip olan bir siyaset adamının Türk parasının değerinin düşürülmesini, fiyatların daha da yükselmesini, işsizliğin artmasını önleyici tedbirler sözkonusyken, hayvancılıktan söz etmesi gerçekten esef vericidir. Otlakların, meraların büyük toprak ağaları tarafından gasp edildiği ülkemizde, CHP'nin liste başlarına aldığı toprak ağalarının etkinlikleri kırılmadan hayvancılığın geliştirilmesi bir hayaldir. Köklü ve gerçek bir toprak ve tarım reformu yapılmadan hayvancılık geliştirilemez.

CHP'nin "Sömürülenlerin değil sömürenlerin kemerlerini sıkacağız" demesi de dayanaksız, havada kalan bir sözdür. Sömürülenlerin kemerlerini sıkma mücadelesini biz Türkiye İşçi Partililer sürdürüyoruz. Türkiye İşçi Partisi'nin dışında hiç bir partinin de bunu yapamayacağını ısrarla tekrarlıyoruz. Çünkü yapılacak işle kullanılan alet arasında bir uyumluluk olmalıdır. Testere ile pasta, bıçak ile ağaç kesilmez. Büyük toprak ağalarını, aşiret reislerini, sermayedarları, bunların komisyoncularını, 12 Mart döneminin sorumlusu generalleri liste başlarına getiren bir parti ne sömürülenlerin kemerlerini sıkabilir, ne de demokratik hak ve özgürlükleri genişletebilir.

Sömürülenlerin kemerlerinin sıkılması, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi görevlerini ancak, üyelerinin, yönetim kademelerinin, adaylarının işçi ve emekçilerden oluştuğu Türkiye İşçi Partisi, işçi ve emekçilerin iktidarı başarabilir ve başaracaktır. Türkiye İşçi Partisi'nin gelişen gücü, ve bu gücün yaygınlaşan etkinliği bunun tek teminatıdır.

Kardeşlerim,

AP ile CHP ekonomik sorunlara çözüm getirme konusunda susmakta birleştikleri gibi, seçim kampanyalarında daha başka benzerlikler de gösterdiler.

Her iki parti de saldırı ve cinayetler; anarşi ve terör konularını seçim kampanyalarının başlıca malzemesi yaptılar. CHP "Ya cinayetler, ya ben", Demirel ve ortakları ise "Ya milliyetçiler, ya komünistler" diyerek oyları kendilerinde toplamanın telaşı içinde oldular. Demirel kendisinin ve başını çektiği iktidarın sorumlusu olduğu komando ve ülkücü saldırılarını, cinayetlerini anarşi diye niteleyip, kendi deyimiyle "beynelmilel komünizm" e yükleyerek komünizm düşmanlığı ticaretini tek çıkar yol

gördü. CHP de, önlemede aciz kaldığı saldırı ve cinayetlerin komünizm düşmanlığı ticaretinde kullanıldığını görünce, sosyalist düzeni ve sosyalistleri kötüleyerek, “komünizmi en iyi ben önlerim” diyerek aynı ticaretten yararlanmaya baktı. Demirel ve ortaklarının ve dayandıkları büyük sermaye sınıfının milliyetçiliğinin ülkeyi soktuğu durum ortada. Milyonlarca yurttaşımız işsizdir. Milyonlarcası gecekonduunun çamurunda yaşamaktadır. Milyonlarca köylü geçimini çıkaracağı topraktan yoksundur; elektriksiz, yolsuz, hatta susuz köylerde yaşamaktadır. Demirel ve ortaklarının milliyetçiliğinde yoksullar, topraksızlar, iflas eden esnaf ve zanaatkarlar, işsizler azalmamış, tersine artmıştır. Büyük sermaye sınıfı ise zenginliğine zenginlik katmıştır.

Demirel’in, büyük sermaye iktidarlarının milliyetçiliği dış politikada daha da sınırlamaktadır. ABD, NATO, Ortak Pazar’la olan ilişkilerin geldiği nokta meydandadır. Kıbrıs sorununa ABD’nin, Batı Avrupa ülkelerinin kendi çıkarları doğrultusundaki müdahaleleri ve yaptıkları baskılar da meydandadır.

İşçiler, emekçiler ve bunların partisi olan Türkiye İşçi Partisi MC’nin ve büyük sermaye sınıfının milliyetçiliğini kökten reddeder. İşçiler, emekçiler, sosyalistler gerçek yurtseverlerdir. Bizlerin yabancı sermaye ile, şirketlerle çıkar ortaklığımız yoktur. Yurt dışına döviz kaçırıp açtırdığımız hesaplarımız yoktur. Bizim için, yurt topraklarının bir karışığı bile yabancı devletlere kiralanamaz. Bizim biricik amacımız yabancı ve yerli sömürüden kurtulmak, tam bağımsız, özgür ve eşit şartlar altında kardeşçe yaşamaktır. Tüm dünya ülkelerinin işçi sınıfları aynı özlemle aynı hedefe doğru ortak mücadele vermektedir. Dünya kapitalizmden sosyalizme geçiş sürecindedir ve Türkiye de bu süreç içinde yer almaktadır.

Kardeşlerim,

Oy verme günü geldi. Türkiye İşçi Partisi henüz iktidara aday değildir. Ama Türkiye İşçi Partisi Meclis’e girdiğinde, diğer partiler üzerinde bir denetim görevini yerine getirecektir. İktidara gelecek parti veya partiler koalisyonu üzerinde, seçim öncesi halk kitlelerine ettikleri vaatleri tutmaları yönünde ağırlık koyacaktır. Bu partilerin büyük sermaye sınıflarının çıkarlarını kollayan politikalarını, uygulamalarını Meclis kürsüsünden sergileyecek; işçi, emekçi kitlelerin hak, çıkar ve özgürlüklerinin cesur savunucusu, takipçisi olacaktır.

İşçi, emekçi kardeşlerim,

Vereceğin oyun boşa gitmesini istemiyorsan oyunu Türkiye İşçi Partisi’ne ver. Ver ki, sesin Meclis’de duyulsun; ver ki, Türkiye İşçi Partisi diğer partilerin omuz başlarına dikilsin, işçilerin, emekçilerin denetimi, sosyalist denetim kurulsun. Sermaye partilerine meydanı boş bırakmamalısın.

Yürüyüş, Sayı 113, 7 Haziran 1977